

Nro. 45.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből , Kedden Junius 5 - ik napján
1804 - ik esztendőben.*

B é t s .

Tegnap előtt, úgymint az el múlt vasárnap, dél előtt, ezen Császári Rezidentziának minden külső városáiban bútsú járasok tartattak, a' szokás szerént, a' Parokiáknak lobogóival. Az idő igen szép és tsendes lévén, a' fénylő nap is meg dúsította ezen K. vallásbéli gyakorlásokat az ide való lakosoknak. Az óltári szentséget mindenütt forma ruhás polgárok kísérték. A' Bécsi insurgensek is forma ruháikba, és nyert érdem pénzeikkel fel ékesítve jelen voltak. — Valamint férfiak, úgy alsz. szony személyek is, igen nagy számmal jelentek meg. Minden világi és szerzetes Papok, tulajdon lobogóikkal voltak azokonn jelen. — A' Wieden nevű

külső városban tartott bútsújárás, mellyen a' The-reziánumban tanuló nemes ifjaknak is jelen kellett lenni, leg szebb vólt. — Ekkére igen szép tüzi ja-rék adódott a' Práterben.

Néhai II. József Császárnak és Királynak ked-ves kabinet Secretáriusát, a' II ik Leopold halála után az ide való Császári Bibliotékának első Cus-toffát, Müller Cs. udvari Tanácsos Urat, Helvé-cziai születésű nagy tudós férfit, a' mostan ural-kodó Fels. Prussziai Király titkos Tanácsosi ran-gal meg tisztelni, a' Berlini Kir. Tudós Tarsaság-nak fizetéssel való rendes tagjává tenni méltóztat-ván, a' Cs. K. szolgálatból kilépett 's majdan Ber-linbe fog utazni, a' hol Helvétziának általa elke-zett historiájának írást tökéletességre vinni szán-dékozik.

Azon Stájer Országi parafzt menyetskéről , a' kiről a' Magy. Kurirnak Majus 1 ső napján költ 35 ik darabjának 534 ik lapján mi is emlékezetet tettünk, hogy t i. sok vipera kígyót hányt volna ki gyomrából, a' Gréczi közönséges újság leve-lekben ilyen officialis tudósítást olvasunk: Ez a' parafzt menyetske, úgymond, az Előjárak eleibe hivatván, azt mondotta, hogy ő a' múlt ősszel, meleg léven az idő délbe, egy köfal mellett a' földre le fekütt, és szokása szerént, fel nyilt száj-jal, ott egy egész óráig aludott. Azomban valami hofizat és hideget a' torkába 's onnan a' gyomrá-ba mászni érezvén hirtelen fel ébredt, újat a' szá-jába és torkába dugta, de mivel ott semmit sem talált, az egész dolgot álomnak lenni vélte. Ha-nem más nap mingyárt borzadást és hányásra va-ló kifiztetést tapasztalván testében, és édes tejnél egye-bet semmit sem nem ehetvén, sem nem ihatván, ho-

vá tovább mind rosszabból lett, 's végtére Orvoshoz folyamodni képtelen volt, a' kitől a' néki adott orvosság után a' bele bújó férgek ki hányta.

Német Ország.

D r é z d á b ó l Majus 14 ik napján. A' Baváriai Vál. Fejedelem udvaránál volt Anglus minister, ezen hólnap 9 ikén feleségével, 's udvartselédjeinek egy részével együtt, hozzánk érkezett. De valamint egyebűt, úgy itt is nem mutatott sok ideig, hanem minekutánna az itt lévő Anglus ministert meg látogatta volna, a' következett napon este felé Berlin felé folytatta az útját. — Vele van az ő követségének Titoknokja is H u n t e r Ur. Egész Cancellariája Monachiumban maradt. A' mint beszéllette, a' Baváriai Vál. Fejedelem követje is oda hagyta Londont.

A' múlt Aprilisben meghalálozott Sax Góthai egyes herczeg E r n e s t L a j o s, a' maga még életében tett rendelkezéséhez képest, nem a' herczegi kriptában tettett, hanem azon Anglus kertben temettett el, a' hová már az előtt két meg holt kedves gyermekeit temettette vala. Nem is valamelly költséges koporsóban, hanem egy fejer gyóltás lepedőbe egészlen bé boritva tettett le a' sirba a' tetete, melyre hagyása szerént kedves udvartselédjei poraonyú földet téven, azután nehezebb földdel töltötték a' sirt bé. Epitafium helyett, egy szép árnyékos fát ültetett 2 ik szülött fia F r i d r i k, édes atya testamentomához képest, a' sirja felibe. Nem nappal, hanem éjfelkor vittett örökös nyugvó helyére.

A' Német Birodalombéli immediatus (az az, egyedül a' Császártól függő, és senkinek alaján nem vittett) Nemeseeknek Frantzia Kormányzékhoz

küldött követje B. W ä c h t e r, Párisból semmi kellemetes választ nem hozott maga küldőinek. Tudniillik minekutánna dolgaiknak folytatásához fogott volna, a' Fr. külső dolgokra ügyelő minifter szavaiból miogyárt elzre vette, hogy azok a' Német Birodalombéli Nemesek, a' kiknek örökségeik olly tartományokban vannak, mellyek a' Sæcularisatio és Compensatio által világi uralkodó fejedelmeknek adattak, magok előbbi jussaikat meg nem tarthatyák, hanem azoknak kell magokat alájok vetni, a' kiknek birodalmaikban laknak. És így jobb volna, ha ők a' Berlini Kir. Udvar principiumaihoz alkalmaztatnák magokat, a' mellyek a' Párisi fő Kormányfő, és a' Pétersburgi Császári udvaroktól is helybe hagyattattak. Hogy B. W ä c h t e r n e k ezen jelentését nem jó kedvel vették legyen a' Német Birodalombéli immediatus Nemesek, akárki is képzelheti.

Frantzia Respublika.

Bonaparte első Conzul, a' múlt hólnapnak 18-dikán Fr. Országi Császárságra emeltetett, és ezen fényes méltóság nékie, és az ő utánna következő Bonaparte maradékoknak örökségül adatott. — Bonaparte a' leg jobb részt nyerte meg magának és familiájának.

A' második Conzul polgar Cambaceres, a' mint a' múlt posta napon költ Magy. Kurirnak utólsó lapján meg irtuk, azon 142 tikkelyből álló Senatus Consultumot (Tanács végzést) mellyet a' meg tartó Tanács az ő előülése alatt készített, annak tagjaival együtt a' St. Clou di Kastélyba, (Fanum Scti Clodoaldi), melly Páris városához két Fr. kis mértföldre fekszik, vitte, következően-

dő oratióval adta által Bonaparte Franczia első Conzulkanak :

„Felséges Uram! Azon decretomban, mellyet Császári Felségednek által adni a' megtartó Tanátsnak szerentséje van, a' Nemzet a' maga akaratját ki nyilatkoztatta. Ez Kigyelmedet új titulussal ruházza fel, 's a' Kigyelmed familiájának pedig örökség gyanánt adja azt által; de a' Kigyelmed ditsőffégéhez és jussaihoz az által semmit sem ragaszthat. Négy esztendővel ennekelötte, a' háladatos és Kigyelmedet szerető Franczia Nemzet Kigyelmedre bizta a' fő kórmányt, és már akkor is jussa volt maga Successorának ki nevezésére Kigyelmednek. A' most Kigyelmednek adatott felsőbb nevezet olly kötelessége a' nemzetnek, mellyel a' maga méltóságának, és az idő környülműlásaik tartozik, hogy t. i. a' maga Kigyelmed eránt való szeretetének és tiszteletének, melly naponként mind inkább inkább öregbedik, nyilvánvaló próbáit adhassa.“

„Ugyan miként tehetne a' Franczia nép a' maga háladatosságának határt, a' midőn a' Kigyelmed eránta való gondoskodásának semmi határa nintsen. — Ha azon sok gonoszról emlékezik a' nemzet, a' mellyeket magának lévén hagyattatva szenvedett vala, ugyan miként emlékezhetne kedves érzékenység nélkül azon szerentsére, mellyel azon szempillantattól fogva él, mellyben az isteni gondviselés azt sugallotta beléje, hogy magát a' Kigyelmed karjai közzé botsássa? Armádiaink megváltak győzöttetve; Financiaink zürzavarba helyeztetve; a' közönséges hitel semmivé volt tétetve; a' mi ditsőffégünknek töredékeivel a' részre hajlottak fel osztottak; a' vallásbéli és erköltsi ér-

zékenységek meg voltak homályosítatva, az igazgatóknak szüntelen való való változása tehetetlenné, és gyűlölségesekké tette az előjárókat. — Illyen környülállások közt jelent meg Felséged. — Azonnal győzedelmeskedni kezdettek zászlóink, a' Status költségeibe rend és jó gazdálkodás vitődött bé, a' köz hitel helyre állittatott, az egymás ellen törekedő részeket a' Kigyelmed okosságga meg tsendeszitette, a' vallás a' maga óltárait vissza nyerte, az igazságnak és igazságtalanságnak érzései a' polgároknak elméjékbe vissza tértek, látván, hogy a' gonofságot büntetés, a' virtusokat jutalom követi. — Végtére tapasztalták, és ezt kiváltképen a' Kigyelmed nagy elméjének kell tulajdonítani, hogy az a' Frantzia nép, a' melly a' revolutiot nyakra főre tsinálta, szeretni 's betsülni kezdette azt a' hatalmat, a' melly az ő ditsőségét és tsendességét munkálódta.“

„Más Statusok alkotmányának birájává lenni a' Frantzia nemzet nem akar, sem másokat rostálgatni, sem másoknak példájokat követni nem kívánja, a' tapasztalás fog az ő tanítója lenni jövőendőben. Az örökség jussa szerént való igazgatás formájának hasznait sok századakon által tapasztalta; az avval ellenkező, de kárára szolgált kormányozás módjával is próbát tett, de szabados, és jól meg éredt meg fontolása után, a' maga talantomaihoz leg illendőbb útra vissza tér, élni kíván maga jussaival, és azon hatalmat, mellyet maga boldogságára nézve nem gyakorolhat, Császári Felségedre bizza, egyfzersmind maga következendő maradékinak boldogságokat, egy közönséges akta szerént, a' Kigyelmed familiájára támasztja. Ez a' familia a' Kigyelmed virtussait követni fogja,

a' mi szeretünket és hiveségünket is örökségül fogja által venni."

„Melly bődög az a' nemzet, melly olly sok nyughatatlansági, és háborusági után olly férfiat talál maga kebelében, a' ki a' hánykodó indulatokat meg engeszteli, mindeneknek hasznokat öszve köti, és a' ki mindennek szívét meg nyeri! Bődög fejedelem az, a' ki a' polgároknak akaratjoktól, bizodalmoktól, — és szeretetektől nyeri a' maga hatalmát. Mivel az eddig való számos példákhoz képest, a' mi Constitutióknak gyökeres pontjaihoz leg illendőbb, ezen decretumnak azon részét, a' melly az örökség zerént, való kórmánynak meg állapítását tekinti, a' nép sanctiójára, avagy helybe hagyására támasztani: kötelelségének tartotta a' Meg tartó Tanáts Felségedet arra kérni egyszerűsmind, hogy minden haladék nélkül végbe vitetődjenek az organica intézetek, a' Respublikaditsöllégének és bődogságának öregbitésére nézve, most mingyárt Franczia Császárnak nevezi ki Bonaparte Napoleont a' Tanáts s. a. t."

Császár Bonaparte következendöképpen felelt n' Megtartó Tanátsnak: Minden, a' mi a' Haza javára szolgálhat, az én bődogságommal szorossan öszve van köttetve. Mivel azt hiszik Kigyelmetek, hogy a' Császári rang a' nemzet ditsöllégének öregbitésére hasznos leszen, én is el fogadom azt. — Ezen méltoságnak az én familiámba való meg örökösítését a' Nemzet jóvá hagyásától függesztem fel. Reménylem, soha sem fog Fr. Országának annak meg bánására oka lenni, hogy azon méltóságot az én familiámnak örökösien által adja, és ha ezen nagy nemzet szeretetére 's bizodalmára méltatlanná tenné magát valaha, érdemetlen lenne

arra, hogy az én lelkem az én maradékimonny nyugodjon.“

E' meg léven, Frantzia Császárné Eő Felségéhez ment a' megtartó Tanáts audientiára. Conzul C a m b a c e r e s következő módonn szólott hozzája: „Affzonyom! mi a' Kigyelmed nagy lelkü férjének épen most adtuk azon Decretumot által, mellynél fogva Ö Franczia Császárá tétetik, és a' következő nemzetség boldogságának a' jelenvalóval leendő öszve kaptsolása végett, azon méltóságot örökösen által adja az ő familiájának. Még egy édes kötelelségnek tellyesítésére köteles a' Tanáts, arra tudniillik, hogy a' maga mélységes tiszteletét, és a' Frantzia nemzetnek háladatosságát, Császári Felséged előtt is nyilvánvalóvá tehesse. — Ugy vagy on Affzonyom, a' Felséged jó hire 's neve is azt hirdeti, hogy Kigyelmed a' szegények erant könyörülő lenni, és a' Status Fejénél való hiteles vóltát arra fogja fordítani, hogy a' szerentsétleneken segithessen, és hogy Császári Felséged olly szeretetre méltó hajlandósággal elközleni fogja azt, melly a' háladoságot szivesebbé, és a' jótéteményt kedvesebbé szokta tenni. Előre is azt jövendőli e' minékünk, hogy a' J o s e f i n a Császárné neve minden vigáztalásunknak, 's bizodal munknak előjáró postája leszen; és valamint N a p o l e o n n a k virtusai, az ő utánna következőknek, a' népeknek jó kórmányozásában, mindenkor próba gyanánt lenni fognak: úgy a' Kigyelmed jó szivüségének emlékezete is minden következő Frantzia Császárnékat tanítani fogja arra, miként kellyen a' szükölködőknek könyhullatásaikat el törteni, és mindeneknek sziveket meg nyerni. Igen szerentsésnek tartya a'

Tanáts magát, hogy leg elsőben tisztelheti Felségedet mint Császárnét, 's tellyes reménységben van az eránt, hogy magát a' Felséged leg hivebb szolgálai közzé számlálhattya."

A' következett vasárnapon, úgymint Majus 20 ik napján azon Senatus Consultum, mellynél fogva Bonaparte Napoleon Franczia Császárságra emeltetett, leg elsőben is Páris városába tétetett közönséggé. Melly nagy örömmel hallotta légyen a' Párisi Publicum ezt a' nem várt kedves hírt, abból is ki tettik, hogy azon nap estéjén, minden házak ki vóltak világositva, mellyet nem kényszerítésből, hanem az új Császár eránt való jó szivességekből, 's szabad akaratjok szerént miveltek a' lakosok.

A' Párisi Moniteurnek 19 ik Majusi darabjából azt olvassuk, hogy I. Napoleon Franczia Császár, Bonaparte Jósef Császári herczeget Grand Electeur-ré, avagy Fr. Orzági nagy herczeggé, herczeg Bonaparte Lajost Franczia Connetablesé, az az, a' Franczia hadi seregeknek leg főbb igazgatójává; Conzul Cambacereft Ország fő Cancelláriusává, Conzul Lebrünt az Ország fő financialis minifteréve tette. A' három utólsóbbak a' Fr. Császár kezébe mingyárt a' nap letették a' hitet. — Hadi minifter Berthier, Murat, Moncey, Jourdan, Malsena, Augereau, Bernadotte, Soult, Brüne, Mortier, Ney, Davoust és Bessieres Generálisokat Fr. Orzági Maresalságra emelte az új Császár. — A' Bonaparte familiájából származandó herczegek és herczeg asszonyok, nem külömben a' mostani Fr. Császár I. Nápoleon testvér hugai Császári Felség titulussal fognak illetet-

ni. — A' Fr. Connetablesnek, a' Fő Cancellariusnak, és fő Kinttartónak Serenissimus, a' Ministereknek, és Status Titoknoknak Excellentissimus leszen a' titulusok.

Azon Senatus-Consultum, mellyet második Frantzia Conzul, polgár Cambaceres, a' vele vólt megtartó Tanáts tagjainak képekben, és nevekben Bonaparte Napoleonnak Majus 18 ik napján által adott, következő tárgyakat foglal magában:

Első Titulus.

1. Tzikkely. A' Fr. Respublika kormánya egy Császárnak adatott által, a' ki Frantzia Császári tituluft fog viselni. Az igasság a' Császár nevében az ő tőlle rendelt hivatalosok által fog ki szolgáltatni. — 2) Bonaparte Napoleon a' Respublika mostani első Conzolja a' Frantziák Császára leszen ennekutánna.

II. Titulus a' Császári Méltóság örökösítésérőli.

3. Tz. A' Császári méltóság a' Bonaparte Napoleon törvényes és természetes maradékai közt, egyenes lineában, a' férfi ágon valók közt, az első születés törvénye szerent örökös leszen, még pedig az alacsony ágon lévőknek és maradékjaiknak örökös ki rekesztésekkel. — 4) Tz. Bonaparte Napoleonnak hatalmában leszen, a' maga öttseinek fiait és unokáit adoptalni, avagy, maga fiaivá fogadni, a' midőn ezek 18 esztendősek leszenek, hat. i. a' fiuvá való fogadásnak idejekor magának semmi férfi gyermekei nem leszenek. Az illy fiuvá fogadott gyermek, az ő egyenes ágon lévő maradékai közzé által lép. Hogyha ezen fiúva való fogadás után férfi gyermekeket

fogna ő nemzeni, a' fiúva fogadott gyermekek az ő természetes és törvényes férfi magzatjai után következnek. Az illy fiuvá való fogadáshoz az ő Successorának, és az ő maradékaiknak semmi jussok nem lesznek. — 5) Hogyha Bonaparte Napoleonnak semmi természet szerént való törvényes, és fiuvá fogadott successori nem lesznek; azon esetben Bonaparte Jósefre, és az ő természet szerént való törvényes férfi maradékjaira, az első születésnek törvénye szerént, az asszonyi ágon lévőknek, és ereknek maradékjaiknak örökös ki rekelztésekkel, fog a' Császáriméltóság szállani. — 6) Hogyha a' Bonaparte Jósef lineája el fogyna, akkor Bonaparte Lajosnak és az ő férfi maradékinak lesz a' Császári méltosághoz jussa. — 7) Hogyha a' Bonaparte Napoleon, Jósef, és Lajos 3 ágai kihalnának, a' Fr. Birodalombéli leg főbb hivatalokat viselő személyeknek projectumokhoz képest, a' megtartó Tanács fogja a' Fr. Császárt egy Senatus-Consultum által kinevezni, annak familiájában a' successiót a' férfiúi ágon, az asszonyi nem lévőknek örökös ki rekelztésekkel el intézni, 's azon Senatus Consultumot a' bé vétel végett a' nép eleibe terjeszteni. — 8) Az illy esetben a' Status dolgait az új Császár választásának idejéig, a' ministerek fogják folytatni, a' kik kormány tanácsot formálván magokból, a' voksoknak többségéhez képest fogják az előforduló tárgyakat meghatározni.

III. Titulus a' Császári Familiáról.

9) Tz. A' Császári familiának tagjai, a' successiónak rendi szerént Kir. herczegi titulussal fognak élni, az uralkodó Császárnak első szülött fiát

pedig Császári herczegi titulus illeti. — 10) A' megtartó Tanács egy Senatus Consultum által fogja a' Fr. herczegeknak neveltetések meg határozni. — 11) A' Fr. herczegek 18 esztendőskorokban a' megtartó és Status Tanácsnak tagjaivá tétetnek. — 12) A' Császár engedélme és jóvá hagyása nélkül meg nem házasodhatnak. Valaki a' Frantzia herczegek között evvel ellenkezőleg tselekszik, mind ő maga, mind az ő maradékai ki rekesztetnek a' successióból. Azomban hogyha az illy herczeg az illyen házasságot maradék nélkül el hagyja, a' successiónak jussaiba ismét béléphet. — 13) A' Császári familiából lévőknek születésekről, házasságokról, és halálokról való laistrom, a' Császár parantsolatjából a' M. T. Tanácsnak által fog adatni, mellynek copiája avagy massa, a' jegyző könyvbe iratik, és a' leveles tárba tétetődik. — 14) Bonaparte Napoleon bizonyos statutumok által fogja azt meg határozni, a' mellyekhez az ő successori magokat alkalmaztatni kötelesek lesznek; nevezetesen a) Azokat a' köteleseket, mellyeknek meg tartásokra, a' Császárra nézve, minden Császári familiából való herczegek és herczeg asszonyok kötelesek lesznek. — b) Miként kellyen a' Császári palotát, a' Császári szék méltóságához, és a' Nemzet nagyságához képest el intézni. — 15) A' Császári familia tartására meg kívántató Civillista, t. i. költségek azon rendben fognak meg hagyattatni, a' mint az 1791-ik esztendőben, a' 26-ik Majusi Végzésnek 1 és 4 ik cikkelye által meg határozva voltak. — Bonaparte Jósef és Lajos Fr. herczegekkel, úgy szinte jövőendőben a' Császárnak ifjabb természet szerént való és

törvényes férfi magzattal, az 1790 ik esztendőben December 21 ik napján hozott végzésnek 1. 10. 11. 12. és 13 tikkelyei szerént kell banni. — Az özvegy Császárné özvegyi pensióját a' Császár határozhattya, meg, 's ő utasithattya azt a' Civillistára; az ő tölle tétetendő rendelkezéseket semmi részben meg nem változtathattják az ő successori — 16) A' Császár minden departementumokat, az az, osztályokat meg fog szemlélni; mellyre való tekintetből, a' Császári Birodalomnak 4 pontjaiban Császári paloták épittetnek. Az illy palotáknak, és az azokhoz való készületeknek minémüsége különös törvény által fog meg határozatni.

IV. Titulus, a' Regenségről.

17) Tz. A' Császár 18 esztendős koráig, minorrennis, az az, tütorság alatt való leszen; azon idő alatt egy Regens viseli az ő képét. — 18) Ennek a' Képviselőnek leg alább 25 esztendősnek kell lenni. — A' Regenségből az alacsony ágon lévők ki rekesztetnek. — 19) A' Császár a' Fr. herczegek között választja ki a' Regenst, ha tudniillik közöttök találatik olly, a' ki a' fellyebb való tikkelyben meg határozott kort már felül haladta; hogyha pedig közöttök egy se találatik ollyan, az Ország utularisai, t. i. a' fent említett első személyek között választja azt ki. — 20) Hogyha ezen tárgyra nézve semmi eleve való rendelést nem tenne a' Császár, illyenkor a' successiót illető Császári herczegek között azt fogja a' Regenség illetni, a' ki a' 25 ik esztendőt felül haladta. — 21) Hogyha semmi Regenst nem tenne a' Császár, és a' Csász. herczegek között is senki se találatna, a' ki a' 25 esztendőt felül haladta volna, a' Regenst, a' titularisok között a' M. T. Tanács választja ki, —

22) Hogyha a' successio jussá által meghatározott successornak regensége vagy valamely távol lévő atyafit, vagy a' titulárisok között valamelyiket illetné, a' Császárnak maiorenntásáig, t. i. az ő tutorság alól való ki szabadulásának idejéig, a' Regens fogja az ő hivatalját folytatni — 23) Sem a' Regenség ideje alatt, sem a' Császárnak maiorenntását követő három első esztendőkkben nem lehet valamely Senatus Consultumot ki adni. (A' folytatása következik.)

Batava Respublika.

Amsterdamból Május 12-ikén. E' folyó hólnap 7-ik napján ezen mi városunknak minden belső és külső kapui bé zárattak, melly oly hirre szolgáltatott alkalmatosságot, hogy azon idő pontjában evezett volna ki a' Texeli kikötő helyből az Anglia ellen menendő flotta. Későbbben esett értésünkre, hogy nem ez, hanem egy itten tartzkodott gyanus személy miatt tétetőd enek azok az intézetek, a' kit a' Fr. Kormányzék kérésére el akartak a' mi Előjáróink fogattatni, de a' ki az előtt való napon innen elébb állott.

A' Belgáknak Surinami coloniájok még most is birtokokban van, és olly védelmező állapotba helyeztette azt a' Hágai fő Kormányzék, hogy nem egy könnyen juthatnak annak bírasára a' Brittusok.

Orosz Birodalom.

A' Pétersburgi Császári udvar, újabbban olly jegyzést küldött Parisba, mellyben előbbeni kívánságait ismét a' Fr. Kormányzék eleibe terjesztette, és fontos okokkal sürgeti annak bé tellyesítését. Ez a' Jegyzés a' következő politicus tárgyakat foglallya magában: 1) Hogy a' Fran-

czia Kormányzók mind a' Hannóverai Val. Fejedelemségből, mind Nápoly Országból huzza ki a' maga hadi népét. — 2) Hogy a' Fels. Szárdinai Királyt elegittse ki annak rendi szerént. — 3) Hogy a' Fr. fegyveres népnek Bádeni Val. Fejedelemségbe lett bé ütésére, és a' Fr. emigransoknak onnan lett el vitelekre nézve, a' mennyiben azon V. Fejedelemségnek jussai meg sértetődtek, adjon a' Val. Fejedelemnek elégtétel. — 4) Hogy a' Német Birodalomnak sem politica, sem egyházi dolgaiba magát ne elegyitse, hanem bizza azt a' Német Birodalom Fejének bölts intézeteire.

E l e g y e s D o l g o k .

Minekutánna az Arnauták Kajró városát a' Bejoktól vissza vették volna, az ezek által pékiek ígirt, de ki nem fizetett zsóldnak bé vétele végett, azon városbéli lakosokra nagy hadi adót vetettek, a' mellytől mindazáltal a' sokszor említett Hourshid Basa javaslásából el állottak, a' melly miatt tudniillik pártollágra indithatták volna a' nemzetet. — Most már azon hánya veti a' Fényes Porta az elméjét, meg hagyja e' az Arnautáktól N. Kajrói Kormányozóvá tétetett Korkon Basát, vagy pedig az oda rendelt St. Akrei helytartót tegye Egyiptomnak fő Kormányozójává.

A' Konstantzinápolyban lévő Orosz és Frantzia követek, a' Török miniszterekkel gyakran conferentiát tartanak, de mindenik külön külön. Az egyik erősen sürgeti, hogy nyilatkoztassa ki a' Reis-Effendy, az az, a' külső dolgokra ügyelő Török minister azokat a' feltételeket, a' mellyeknél fogva a' Fényes Porta egy Európai udvarral szövetséget kötött. — Attól tart a'

ministerium, hogy ennek háború lesz a' követke-
zése. — A' Hejdelbergai Universitásnak capitali-
sát, melly 40 ezer forintból állott ekkorig, a'
Bádeni Vál. Fejedelem 50 ezerrel szaporította
meg. Egynéhány új Professorok fognak oda hivat-
tatni, az Universitás Bibliotékája az el töröltetett
klastromokban talált könyvekkel meg fog gazda-
gittatni, és egy fűvészes kert, egy szülőház, és
egy veterinariát, az az, barmok orvoslását tanító
katedra fognak ottan fel állítatni. — Norvégiá-
ban, Aprilis 21 ik napján még egy réfni magassa-
gú hó fekütt a' földön. — Pétersburg mellett, a'
Néwa folyó vizéből Aprilis 26 ik napján indult
el a' jég. — Breslauban egy egész Zsidó fa-
milia tért a' keresztény vallásra.

J e l e n t é s.

A' Magyar Eneisnek második darabja, mellyet
Nagy Körösi Prédikátor Tilzteletes Kovács József
Ur fordított, Médárdusi Pesti Vásárra ki fog jöni
a' sajtó alól; és Pesthen a' Körösi Háznál; egyéb-
ütt pedig azokon a' helyeken, mellyeken az első
Darab, találtathatik, úgymint:

Debreczenben, Batári Pál Deák Ifjúnál, a' Ref:
Collegiumban.

Enyeden, T. T. Pápai István Prédikátor Urnál.

Győröt, T. T. Professor Német László Urnál.

Komáromban, T. T. Farkas János Prédikátor Ur-
nál.

Kolosváron, T. T. Szathmári Pap Mihály Urnál.

Kassán, T. T. Kovács István Prédikátor Urnál.

Lossonczon, T. T. Professor Ráczevi József Urnál.

Miskóltzon, T. T. Prof. Váradi Gerson Urnál.

Pápán, T. T. Professor Tóth Ferentz Urnál.

Patakon T. T. Professor Toth Mihály Urnál.

Siklóson, T. T. Prédikátor Túrós Peter Urnál.

Az ára lesz: 45 xr.

D. D. S.